

valget. De vil være, at flere og flere syge mennesker bliver sendt ud i ligegyldig aktivering, som mest handler om kommunale refusioner og ikke handler om at hjælpe syge hurtigt til at blive raske og kunne komme tilbage til arbejdsmarkedet.

Alt i alt vil det være et forslag, som Socialdemokraterne ikke kan støtte. De små tekniske ændringer, som gennemføres i lovforslaget, støtter vi, fordi der er tale om små forbedringer, men lovforslaget som helhed vil ikke hjælpe de sygemeldte. Det vil tværtimod piske både dem og kommunerne til hovedløs aktivering.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:11

Kl. 11:11

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil først sige, at jeg er fuldstændig enig med den socialdemokratiske ordfører i det, der blev sagt om Lena Tank. Det er simpelt hen politisk plat, når man på baggrund af en personsag foregiver, at den pågældende persons problem bliver løst, når det viser sig, at det gør det ikke.

Det er også politisk plat, når man giver det udseende af, at de fleste mennesker, som mister deres sygedagpenge, vil blive hjulpet af den her lille ændring, der sker. Det er et lille fremskridt, men sandheden er, at det kun drejer sig om, at det er 500 ud af 5.000, der bliver hjulpet af den her forbedring. Det vil altså sige, at der er 4.500, som hvert år mister deres sygedagpenge, som ikke vil blive hjulpet af den her ændring, desværre.

Lovforslagets alt for firkantede regler om aktivering af syge blev i begyndelsen af året kritiseret i store artikler i Kristeligt Dagblad. Det førte til, at den daværende beskæftigelsesminister, hr. Claus Hjort Frederiksen, mødtes med Kræftens Bekæmpelse. Ministeren bøjede sig en lille smule, idet han proklamerede, at sagsbehandlerne i jobcentrene nu skal sætte en sag på standby, hvis der er tale om en meget alvorlig sygdom, hvor det vil være upassende, at vedkommende kommer i aktivering eller i arbejde. Når en sag er sat på standby, bliver den syge fritaget for at møde til samtaler og fritaget for at skulle i arbejde eller i aktivering i en periode.

Det er som sagt, fordi det vil være forkert og meget stødende, hvis man midt i en stor livskrise, hårdt belastet af sygdom og måske få dage efter en stor kræftoperation, hvor man måske bagefter skal have kemo- eller strålebehandling,

får at vide, at man skal i aktivering. Man lider måske af smerter og står i en meget sårbar situation, og derfor er det rigtigt, at man skal kunne få sagen sat på standby.

Men nu kommer pointen: Det her lovforslag indebærer, at kommunerne bliver straffet for det her menneskelige hensyn. Det sker, ved at kommunen kun får refunderet 35 pct. fra staten af vedkommendes sygedagpenge, fordi den pågældende ikke er i aktivering. Men det er den pågældende jo netop ikke, fordi det ville forværre hans eller hendes helbred, alligevel vil kommunen i sådan en situation kun få 35 pct. i refusion af sygedagpengene fra staten. Hvis den syge derimod er i aktivering, er der en gevinst til kommunen, nemlig en refusion på 65 pct. af sygedagpengene fra staten.

Det vil altså sige, at de proklamationer, man kommer med, følger man ikke op i praksis. Det betyder, at det kun hjælper meget lidt, at kommunerne kan sætte en sag på standby, når man samtidig giver kommunerne et økonomisk smæk for at sætte en sag på standby. Det er i høj grad dobbeltmoral, og det er en falliterklæring for regeringen. Man lægger et økonomisk pres på kommunerne, så de ikke opfører sig menneskeligt. Kommunerne kan få flere penge i kassen ved ikke at tage hensyn til den syges situation.

Det er helt urimeligt, og derfor vil jeg anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 2, som er stillet af Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten. Det vil betyde, at kommunerne stadig væk får en refusion på 65 pct. for sygedagpengemodtagere, hvis sag er sat på standby.

Man skal tænke på, at der her er tale om kommuner, som regeringen i forvejen har taget et økonomisk halsgreb på. Regeringen har pålagt dem, at deres budgetter skal stige mindre, end befolkningsudviklingen tilsiger. Regeringen bestemmer også, hvor stort et bloktilskud staten vil komme med til kommunerne. Man påstår ganske vist, at der er tale om frie forhandlinger en gang om året – de foregår for øjeblikket – men sandheden er jo, at det er forhandlinger, hvor staten bruger en rygende pistol. Den siger til kommunerne, at hvis de ikke indgår en frivillig aftale, gennemfører staten bare et lovindgreb med det borgerlige flertal, der er her i Folketinget.

Når det er sådan, at regeringen har taget dette økonomiske halsgreb på kommunerne, er det i forbindelse med det her lovforslag indlysende, at byrådene og de kommunale chefer vil instruere medarbejderne om, at de skal holde øjnene